

'Het verdriet van de Schilderswijk' in de media

Door [Redactie](#) - 19 januari 2022

Geplaatst in [Boeken](#) - [Migratie](#) - [Schilderswijk](#)

Het boek '[Het verdriet van de Schilderswijk](#)' van Maaïke van Charante staat volop in de belangstelling. Ze schetst in haar boek de teloorgang van de bekende Haagse volkswijk door onverschillige exploitatie door ondernemers en het weggijken van politici. Het lijkt veel op hoe ook in andere Nederlandse steden de buurten van gewone mensen aan hun lot werden overgelaten, waarna ze vervolgens vooral onderdak werden voor arme immigranten.

Maaïke van Charante was het afgelopen weekend op bezoek in twee radioprogramma's op NPO1, te weten 'In de kantine' van Omroep WNL en OVT van de Vpro.

Hier kunt u haar bijdrage aan '[In de kantine](#)' terugluisteren. En [hier](#) is de bijdrage van Maaïke van Charante aan OVT.

Het tijdschrift **Haagse Tijden** publiceerde het volgende [artikel](#) van Maaïke van Charante. En ze werd geïnterviewd door het blad **Den Haag Centraal**. Lees dat [hier](#).

In Wynia's Week beschreef Maaïke van Charante zelf hoe ze terugkwam in de Schilderswijk: 'Er was iets verschrikkelijks gebeurd'. Lees dat [hier](#).

Eerder al werd Van Charante bijna paginagroot door Wierd Duk geïnterviewd in **De Telegraaf**. Zie hieronder.

'Het verdriet van de Schilderswijk' in de media

DE TELEGRAAF
CONCERTEWEG 16 DECEMBER 2020

NIEUWS VAN DE DAG T7

IN NEDERLAND

'Schilderswijk was het afroerputje'

Hoe heeft de Haagse Schilderswijk zo ingrijpend kunnen veranderen? Publiciste Maaïke van Charante, zelf kind van de wijk, beschrijft het verdriet van de oorspronkelijke bevolking, die massaal wegrok. „Het ergste vond ik de enorme onverschilligheid voor wat de gewone Schilderswijkers meemaakten.”

'Bewoners werden racist genoemd'

'In de wijk was iedereen toen arm'

Rechtvaardigheid

In 1915 vroeg het moskebestuur een bouwvergunning aan voor twee minaretten van meer dan 10 meter. Hoewel het bestemmingsplan slechts 14 meter toeliet, werd de aanvraag goedgekeurd. Wijkbewoners uit de Wageningenstraat, die op een insprekingsavond hun bezwaren uitten, werd vertoeld te discrimineren.

Van Charante: „Die wijkbewoners spraken nota bene vol respect over hun islamitische buuren, maar moedden op de tribune verlieten uit protest de zaal. De inspecteurs kwamen te horen dat ze moslims kwetsten en zich maar moesten aanpassen. Het VVD-raadhuis Merkenort: „Men zal ervan wettens en naast de kerk klokk van het christelijke geloof ook de religieuze gebouwen van de islam te horen. Ik zit me voor hoe de oorspronkelijke bewoners zich moesten toen in de wijk voor het eerst de gebedsoep klank.”

De benoemde klasse had makkelijk praten, zegt Van Charante. „De Schilderswijk was voor hen gewoon het afroerputje. Daarom gebruik ik ook bewust die term vernieling. Wegens de associatie met de Nazi tijd mogen we dat begrip niet gebruiken, maar overleving is precies wat in de Schilderswijk gebeurde. Ik zie de onmogelijkheid over de term als een klassenstrijd: het brandmerken van woorden door de toen-aangevernde klasse is een effectief middel om mensen het zwijgen op te leggen.”

Toen Maaïke van Charante en familie naar geen goede school konden vinden voor hun kinderen, verlieten zij de Schilderswijk.

Maaïke van Charante schreef een boek over 'haar' Schilderswijk. „Schildering is precies wat zich hier heeft afgespeeld.”

1970-1980: 10000000

derwijk over. Haar inmiddels 88-jarige vader woont er nog, in de hoek, in een huize waar de mensen nog op elkaar letten. Veel is gebleven en vaak herinneren alleen de straatnamen nog aan de wijk van weleer, vertelt Maaïke als we de wijk te wandelen, langs het huize van haar oma op de Bloedkade. Voor de theehuizen hangen Arabische en Turkse manden; meer dan 90 procent van de wijkbewoners is van niet-westerse afkomst. Een Hindostaanse man maakt een praatje, nieuwsgierig naar verhalen over de buurt. „Dat is het boek!”, zegt Van Charante. „Een deel van de nieuwkomers voelt zich wel echt Schilderswijkers en wil dat de buurt het goed doet.”

Rechtvaardigheid

Zo vertelt over de handaardschieten, aan wie zij haar boek opdroeg: „De bouwcrakers, straatcrakers, kluiseboeren en glazenwonders. Zij handaardschen een stapel soort rechtvaardigheid en straat en groepen in als grote jongens het te boet maakten. Vaak heb ik teruggedacht aan die raamloze muren van de Schilderswijk en mij afgevraagd wat er van hen is geworden. Ze waren vast welken radeloos over alle onrecht en ik herinner me flarden van wondende gesprekken met gelovde vrienden. Maar zij waren er voor ons.”

'Het verdriet van de Schilderswijk' van Maaïke van Charante omvat 202 bladzijden en kost **22,50 euro (geen verzendkosten)**. Het boek is een productie van Uitgeverij Blauwburgwal en is overal te koop en te bestellen. [HIER](#) bestelt u rechtstreeks bij de uitgeverij. Veel leesplezier!